Як друг обмовиться, ти пропусти повз вуха.
Адже на світі так: де радість, там і скруха.
Провина доброго тяжкою не буває,
Од ласки першої забудеться наруга.
Чи сто хороших діл одне недобре згасить?
Хто терня знищує, той солов'їв не слуха.
Якщо він сердиться, перепросить не бійся:
Не випада шукать щодня нового друга.

* * *

Відколи сонце сяє серед неба,
Не жив такий, кому знання не треба.
Які б віки прадавні не взяли ми —
Розумні люди мовами усіми
Знання шукали, сил не шкодували
І речення у скелю вкарбували:
"Знання для серця — світоч найясніший,
Знання для тіла — панцир наймічніший".